

There are no translations available.

Фінляндська Республіка – держава на Півночі Європи, розташована на Скандинавсь-кому п-ві та Аландських о-вах. Межує із Швецією, Норвегією та Російською Федерацією, омивається Фінською та Ботнічною затоками Балтійського моря. Акваторія Фінської затоки відділяє країну від Естонії.

Площа складає 338 тис. км².

Населення – 5,3 млн чол.

Столиця – м. Гельсінкі.

Офіційні мови – фінська та шведська.

З 1995 р. країна є чле-ном ЄС.

Грошова одиниця – євро.

Територія Фінляндії переважно рівнинна. Зазвичай, абсолютні висоти не перевищують 300 м. Країна поділяється на три географічні регіони: прибережні низовини, центральний озерний район та північні верхів'я. Найвища точка країни – г. Халті (1328 м) розташована на північному заході країни. Корисні копалини включають залізні, мідні, свинцево-цинкові, хромітові, нікелеві руди, а також поклади золота та срібла.

Клімат Фінляндії доволі холодний. Середні температури січня коливаються від –6°С на півдні до –14° на півночі. В липні, відповідно, від +17 до +14°. Опادي також змінюються в меридіональному напрямі від 450 мм на півночі до 700 на півдні. Розташування північних територій Фінляндії за полярним колом обумовлює наявність полярних дня та ночі.

Поверхневі води Фінляндії становлять одне з найбільших природних багатств країни. У Фінляндії нараховується близько 190 тис. озер, найбільшим з яких є Сайма. Річкова мережа надзвичайно густа, річки з'єднують численні озера у цілісні водні системи. Близько 2/3 території країни вкрито лісами. Деревина є цінним природним ресурсом Фінляндії. В південних районах поширені мішані ліси, де зустрічаються клен, ясен, в'яз і ліщина. Північніше від 62° північної переважають тайгові ландшафти, що на півночі змінюються тундрою.

Історія. Тривалий час територія сучасної Фінляндії перебувала під контролем іноземних держав. Шведи почали контролювати фінські землі починаючи з XII ст. У 1809 р. за результатами Північної війни між Швецією та Росією, Фінляндія увійшла до складу Росії у статусі Великого князівства Фінляндського. Головною проблемою перебування у складі Росії була спроба штучної русифікації фінів. Вперше, незалежність Фінляндії було проголошено із падінням Тимчасового уряду Росії у 1917 р. В подальшому, країна мала неодноразові територіальні суперечки з Радянською Росією, а згодом і з СРСР. Остаточно кордони Фінляндії було встановлено після II світової війни. У повоєнний період Фінляндія підтримувала дружні стосунки з СРСР, намагаючись одночасно зблизитись з рештою скандинавських країн. Із розпадом СРСР країна взяла курс на зближення із Заходом і у 1995 р. увійшла до складу ЄС.

Сучасне **населення** Фінляндії – фіни (93%); національні меншини представлені шведами (6%), росіянами (0,5%), а також естонцями та циганами. Незважаючи на малі розміри шведської меншини, в країні діє дві офіційні мови – фінська та шведська. Переважаюча релігійна конфесія – фінська лютеранська церква.

Народжуваність майже дорівнює смертності, міграційне сальдо незначне. Сумарний приріст населення складає 0,1%. Частка міського населення становить 63%, найбільшими містами (окрім Гельсінкі) є Еспоо, Тампере, Вантаа, Турку та Оулу.

Адміністративно Фінляндія поділяється на 6 губерній (ляані), що включають Південну Фінляндію, Західну Фінляндію, Східно Фінляндію, Оулу, Лапландію та Аланські о-ви. Остаточні мають статус самоврядної території. На нижчому рівні країна поділяється на 20 провінцій. З 2010 р. планується скасувати поділ на губернії.

Фінляндія – парламентсько-президентська республіка. Главою держави є президент, що обирається всенародним голосуванням терміном на 6 років. Виконавча влада знаходиться в руках уряду (Державна Рада) на чолі з прем'єр-міністром. Законодавчим органом є однопалатний парламент (Едускунта), що обирається на чотирирічний термін. Провідними політичними партіями країни є Фінляндський центр, Національна коаліційна партія, Соціал-демократична партія Фінляндії, Лівий союз та Зелені.

Економіка. Фінляндії має високоіндустріалізовану та добре розвинену економіку, що за показником ВВП на душу населення (37 тис. дол. США у паритеті купівельної спроможності валют) наближається до Великобританії, Франції, Німеччини та Італії. Сфера послуг забезпечує до 65% ВВП країни, промисловість – близько 32, сільське господарство – 3.

Ключовою галуззю господарства є переробна промисловість, в першу чергу дерево- та металообробка, виробництво машин, приладів, телекомунікаційних засобів (мобільних телефонів), електроніки. Економіка Фінляндії орієнтується на високотехнологічний експорт. Економіка залежить від імпорту сировини та компонентів і комплектуючих для ряду промислових товарів.

Через особливості клімату, **сільське господарство** лише забезпечує базові внутрішні потреби. Основними напрямками сільського господарства є вирощування ячменю, пшениці, цукрового буряка, картоплі, а також розведення великої рогатої худоби та рибництво.